

„The Word“ - Ukrainian Weekly

УКРАЇНСКИЙ ТИЖНЕВИК

Рік II. Регенсбург, неділя 7 квітня 1946 Ч. 14. (22)

Постанови Собору Епископів УАПЦ

Як вже повідомлялося в березні ц. р. в місті Есселінгені (Вюртебергія) відбувся Собор Епископів Української Автокефальної Православної Церкви скликаний Високопреосвященим Владикою Митрополитом Полікарпом. На Собор прибули й брали в ньому участь крім митрополита Полікарпа, що головував на Соборі, архієпископи: Ігор, Михаїл, Генадій, епископи: Мстислав, Сильвестр, Григорій, Володимир і Платон, який був секретарем Собору.

На чотириденних засіданнях Собор обміркував низку справ, згізаних з теперішнім положенням УАПЦ на еміграції та постановив:

1. Звернутися до Первоєпархів усіх Автокефальних Православних Церков з «Окружним Інформаційним Посланням», яке на Соборі буде вислухане і затверджено. «Послання» має характер історичної довідки про те, що Українська Церква існувала, переживала тяжкі хвилини в змаганнях за свою незалежність і при кожній нагоді измагалася ту незалежність привернути. «Послання» має на меті допровадити до молитовного единання з іншими Православними Церквами — Сестрами.

2. З уваги на велику небезпеку Християнській Церкві, християнській цивілізації та культурі з боку безбожництва і руйнівницького матеріалізму, які не зважаючи на шостиричну тяжку боротьбу в обороні справедливого, згідного з християнською науковою співживоття людства, не звільнили його від своєї страшної загрози, св. Собор Епископів УАПЦ, яка є віразником волі та стреміння многострадального Українського Народу, що впродовж 25 років в обороні християнських ідеалів принес у жертву мільйони найкращих своїх синів і дочок, звертається до всіх вільних Християнських Церков світу із закликом до спільноти оборони найбільшого скарбу всього людства — Христової Церкви та християнської цивілізації і культури.

3. Св. Собор Епископів, із сумом довідавшись про насильницьке навертання на православіє Російської Церкви українців греко-католиків у Західній Україні та беручи на увагу те, що Свята Православна Вселенська Церква ніколи не толерувала насильницького навертання людей до того чи іншого християнського віросповідання, бо сам Господь наш Ісус Христос нікого не примушував, а тільки кликає, осуджує таку нехристиянську акцію, що має чисто політичне підłożжя для винародження українців.

Св. Собор Епископів висловлює українцям греко-католикам своє братське, щиро-сердечне співчуття і молить Всемогутнього Господа про скорочення їхніх терпінь та відвернення насиленства.

4. Після доповіді про католицьку акцію серед православних — Св. Собор Епископів із радістю стверджує, що Епископат, Духовенство і Вірні УАПЦ залишаються надалі вірними та відданими синама своєї Матері-Церкви за прикладом своїх дідів і прадідів у повній свідомості, що Рідна Православна Церква є для них джерелом, яка дає силу для поборування всіх труднощів на чужині.

Щодо внутрішнього життя УАПЦ на еміграції, Собор постановив приняти нове «Тимчасове Положення про Управління УАПЦ на еміграції», згідно з яким найвищим органом Управління УАПЦ на еміграції, до скликання Всеукраїнського Помісного Собору, є Собор Епископів УАПЦ. У провіді Собору Епископів стоять і Собор скликав Митрополит, що належить до Помісного Собору правами обласного митрополита.

Виконавчим органом Собору та постійно чинним центром церковного життя УАПЦ є Священній Синод в особах Митрополита, його заступника, секретаря та одного члена.

Згідно з «Тимчасовим Положенням» Собор призначав права Обласного Митрополита і Голови Синоду старшому по хиротонії Митрополитові Полікарпові. Заступником голови Синоду вибрано архієпископа Михаїла, секретарем —

епископа Платона — та членом — єпископа Метислава.

Собор постановив між іншим засновувати пастиську і діаківську школи, богословський відділ при одній з Високих шкіл, Богословсько-Науковий Інститут та Українське Православне Добродійне Товариство.

Собор видав також Послання до духовенства і вірних УАПЦ. Зміст Послання — перегляд дотеперішнього еміграційного шляху УАПЦ, заклик до поглиблення вірі та уgruntування основ християнського світогляду, вірі та наїді на краще наше майбутнє при умовах тісної співпраці всіх складових частин церковного тіла — Єпархії, духовенства і вірних.

Іран перед Радою Безпеки

Нью-Йорк. Рада Безпеки зійшлася, як передбачалося, 25 березня на конференцію до Нью-Йорку. Найважливішою справою для подання на конференції є перська проблема. Советський делегат Андрій Громіко виступив з домаганням не розглядати іранської справи раніше 10 квітня, бо советські війська почали вже евакуацію з Персії. Після того, як Рада Безпеки 9 голосами проти двох (сов. Росія і Польща) відхилила советську пропозицію, Андрій Громіко, разом із усім складом своєї делегації демонстративно покинув залу засідань. Рада Безпеки продовжувала далі свою роботу.

На пропозицію египетського делегата запропоновано перському делегатові Гусейні Алі подати перські обвинувачення. Представник Персії зміловав персько-советський спр і підтримав, що Росія домагалася від Персії погодитися на залишення советських військ у деяких частинах Ірану, створені персько-російського товариства експлуатації нафти, в якому 51 від. акцій мало в належать советському Союзові та визнання автономії Азербайджану. Персія не погодилася на ці домагання. Гусейн Алі підкреслив, що його країна терпить від перебування в Персії советських

При кінці другої світової війни, одні англійській політичний діяч (думають, що то був тодішній голова уряду В. Черчіль) подав у дев'ятьох пунктах означення демократії. Як перше право вільного громадянина демократичної країни стоять у цих пунктах:

«Право вільного виразу своїх поглядів та право опозиції і критикувати уряд, що стоїть при владі».

Право вільного слова, право критики — це в країнах демократичних річ самозрозуїла. Для тих людей, що довго жили і «виховались» в тотальніх, диктаторських режимах, право критики здається незвичайним, надзвичайним, навіть небезпечною.

Поглянемо на справу більше. Які завдання виконує громадська критика? Чому нею не можна дорожжати громадян лісно вільних країн?

Громадська критика — це не лайка, не брехня, не нахал. Критика (від грецького слова — «крино») значить суд, обговорення. Річ природна, що громадян села, міста або держави обмірюють загальні справи, вони розділяться, одні закони і розпорядки визнають за добре, інші заслужують, як невідповідні, неправді.

Вільна, чесна критика помагає також тому урядові, що стоїть при владі. Во міністри не можуть усього знати, що діється в їхніх урадах, а вільна преса і слово критики в парламенті може їм відкрити очі на недоречності,

урядовців і советських військ, які втрачають у внутрішніх справах країни. Зволікання мирного розв'язання цього спору означає загрозу для світового миру. Перський делегат зажадав зобов'язати Росію, щоб вона вивела свої війська з Персії в можливо найкоротший термін. Щодо советського повідомлення про те, що советські війська покидають Персію, Гусейн Алі сказав, що він не знає нічого про відхід цих військ, лише чув про певні пересування советських військ в середині Персії.

Як повідомляє Ройтер, представник советської делегації заявив, що Советська Росія не думає виступати з ООН та буде брати участь у всіх засіданнях Ради Безпеки, за винятком тих, на яких розглядається справа Персії.

На дальнішому засіданні Ради Безпеки проголосив міністер Бирнс, який запропонував задати від урядів Росії і Персії точного висвітлення про перебіг советсько-перських переговорів до 2 квітня. Рада Безпеки підтримала цю пропозицію, лише польський делегат др. Оснар Ланге запропонував пізніший термін, а саме 4 квітня. Остаточно ухвалено термін 3 квітня. Цього дня Рада Безпеки знову приступила до розгляду перської проблеми.

Елеонора Рузвелт в обороні ДП

Вашингтон. Пані Рузвелт на зборах у Льюїс Анхельєв заявила, що Росія повинна зrozуміти, що Америка у деяких справах не піде на компроміс. Одною з таких проблем є справа виселення осіб. США і В. Британія вважають, що ті виселені особи, які не захочуть повернутися на батьківщину, мають право відратити собі таку країну, в якій зможуть вони оселитися.

ЗАЯВА ГЕНЕРАЛА МЕК НЕРНІ ПРО ДП

Франкфурт. Як повідомляє часопис «Міттельбайєріше Цайтунг» за звідомленням агенції Дані, генерал Мек Нерні, командувач американських збройних сил в Європі, 22 березня заявив на пресовій конференції, що присуствує відсутні особи, які не хочуть повернутися на батьківщину, за винятком жінок і осіб, що були переслідувані політично, мають бути включенні до німецького господарського життя. «Вони мусять працювати та будуть одержувати такі призи харчів, які одержують німці».

Генерал Мек Нерні сказав далі, що це не вирішено, що такі особи одержувати німецьке громадянство. Більшість примусово вивезених осіб, що готові до повороту на батьківщину, будуть відтранспортувані цього літа.

Ті особи, сказав генерал, які співпрацювали з нацистами або яких розшукують інші нації за їхніх злочинів діяльність, будуть відслані до їхньої батьківщини.

ДОПОМОГА ДЛЯ ДП

Лондон. На конференції УНРРА в Атлантиці Сполучені Штати ухвалили, що УНРРА надалі буде опикуватися виселеними особами аж до наступ-

Право громадської критики

зловживання і навіть злочини, що можуть статися в державних установах.

Народи вищої політичної культури уже давно оцінили велику творчу роль громадської критики. Тому, наприклад, в Англії, окрім партії, що стоїть при владі, є зважді партії опозиції, які діяльність міністрів критикують. В Англії уряд називається «урядом його величності» (короля). Але також партія — противники уряду називається «опозицією його величності».

Голова опозиційної партії в англійському парламенті дістає навіть платню від держави, таку саму, як міністер.

Уряд вільної країни перебуває під постійним «обстрилом» збоку опозиційної партії, що критикує діяльність міністрів, слідкує за їх кожним кроком в інтересі держави, щоб та діяльність через помилку, недогляд або іншу причину не пошкодила цілому народові. В тому суспільнстві, де немає вільної критики, відносини громадські «загнивають», псуються. Люди не святі і коли не чують над собою громадської контролі, то можуть допуститися недобальства і навіть протизаконних вчинків. Громадська критика рятує тих, що стоїть при владі, від спокуси літи шляхом недозволенням. В цьому «оздоровна», позитивна, додатня роль громадської критики. Очевидно, що легше правити державою і громадою, коли немає критики, немає опозиції, що, мовляв, «плутається між ногами» і «не дає працювати».

Славний італійський політик граф Кавур висловився одного разу, що «при стані облоги (при диктатурі) кожний осел може правити державою». Теперішній голова англійського соціалістичного уряду полковник Етлі висловився недавно, що демократія — це «найтижча форма державного ладу». Але при тім демократія — «найдорожча форма державного устрою». Вона придатна для вільноподібних людей, що шанують свою гідність і не хочуть бути під диктатурою.

І в наших громадських справах маємо привізичуватись до звичаїв і порядків тих народів, що мають вищу політичну культуру.

Зокрема право вільної чесної критики нашому громадянству ніколи не може пошкодити, тільки допоможе.

П. Ф.

ЕТЛІ ПРО ПІДВАЛИНИ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Лондон. Прим'єр Етлі промовляє перед Радою вільних церков в А. І. У своїй промові Етлі заявив, що війна, яка повстала за свободу думки, слова, сумління та особистої свободи людства, не лише провадилася за відриданням цих свобод, але також за відриданням моральних засад, які мусить бути окреслені як підвальнини європейської культури. Війну, що правда виграла, сказав Етлі, про те боротьба за свободу і тolerантність не принесла.

ВІДОЗВА ПАПИ

Рим. В одній з останніх промов Папи Пія XII, в якій він звертається до духовенства, говориться, що церква не має наміру втрачати до політики; але ж вона не може зректися з використанням своєї науки. Духовенство мусить радити вірним у політичних питаннях, посилаючись на церковну науку. Ця порада духовенству не повинна обмежувати свободи думки.

ШПИГУНСЬКА АФЕРА ПЕРЕД СУДОМ

Монреаль. При розгляді канадської шпигунської афери, переслухано посла до канадського парламенту Фреда Розе, якого обвинувачується в переданні інформації Советському Союзові.

Прокуратура представила матеріал, який стверджує, що Розе намагався попірати шпигунську діяльність на території США. Далі суд переглянув інші документи, з яких виявляється, що советський військовий атаман в Оттаві полк. Жаботін, тричідцять днів після скінчення атомової бомби на японське місто Нагасакі одержав вказівки розробити дані про атомову бомбу.

ВАЖЛИВЕ АРЕШТОВАННЯ

Вашингтон. У Вашингтоні офіційно повідомлено про арештування советського морського лейтенанта Миколи Редіна. Його арештовано в момент, коли він у Портленді намагався сісти на советський пароплав. Арештованого лейтенанта обвинувачують в шпигунстві. Редін після його затримання відмовився від заплати за домагання, щоб його допустили до розмови з советським консулом.

ДО ЧИТАЧІВ!

З причини затримки друку, попереднє ч. 13 тижневника «Слово» не вийшло.

Нюрнберзький процес

Після переслухання Герінга в його власній справі, забрав голос оборонець Р. Геса, др. Зайдль. Він подав судові матеріали, яким мав винувати Р. Гес. Вже під час війни Гес прийшов до переконання, що Англія не може піти на дальший компроміс з мотивами престижевих, і тому він рішив літаком до Англії, щоб там вести переговори з англ. урядом. Гітлер мав про це довідатися шайно пізніше.

Др. Зайдль подав до відома судові факти іспуваючи таємного договору з 1939 р. між Німеччиною та СРСР, в якому устійено сфери впливу тих держав. Це ствердження подав др. Зайдль на підставі заяви д-ра Фрідріха Гавса, керівника правного відділу в колишньому міністерстві закордонних справ. Суддя, лорд Лавранс, заявив, що це заяви суд не має. На пропозицію д-ра Зайдля — запросити до переслухання советського міністра закордонних справ Молотова — Лавренс відповів, що було б дуже добре, щоб документ із цією заявою був перекладений з нім. мовою і переданий судові.

Колишній провідник організації НСДАП за кордоном, В. Богле, заперечив те, що ніби ця організація за кордоном мала щось спільне з т. зв. «п'ятою колонкою».

У вітвіорі 26. III. зачитано відповіді Альфреда Геса, — брата обвинуваченого, на поставлені Йому питання. А. Гес заявив, що т. зв. «5-та колона» не мала пічого спільного з НСДАП закордоном та що обвинувачений Рудольф Гес не давав їй ніяких доручень. Зрештою припускає А. Гес, що кожний німець закордоном має певні інструкції, щодо «б-ої колони». Все таки заступник Фюрера завісила доба про те, щоб піменальні органи закордоном не втручались до внутрішніх справ чужих країн. Др. Зайдль закінчив пройді доказового матеріалу заявою, що Р. Гес зіркетелься відповісти як свідок у своїй справі, тому що він не визнає суд за компетентний.

Далі др. Мартін Горн почав обговорювати кол. міністра закордонних справ Іоахіма фон Ріббентропа. Він прочитав меморандум німецького уряду до Франції з 7. III. 1936. Там умовивано зайняття Надрайній тим, що через советсько-французький пакт ненападу з 27. II. 1937 порушено Льокарно — договорів.

Свідок оборони барон А. фон Штенграхт заявив, що Гітлер вирішував найскладніші проблеми закордонної політики сам, і навіть не повідомляючи про це міністерство, отже Ріббентроп не міг на нього впливати. На думку Гітлера, дипломатія була міжнародним опушенством, а договорів дотримується так довго, як це видається за допільнім партнєром. Ріббентроп був ніби загінотизований Гітлером, а тому і зирається в його руках.

Під кінець склав зізнання в своїй обороні сам — Ріббентроп. Він подав короткий перегляд свого виховання й кар'єри. Він відбував членінні подорожі закордоном в господарських

ВИБОРИ В ГРЕЦІЇ

А т е н и . В Греції 31 березня відбулися вибори до парламенту. Ліві партії, в тому числі комуністи, здобули вибори. За попередніми даними, голосувало 65—70 відсотків, управнених до голосування. Найбільшу кількість голосів здобула права партія популістів, що матиме в парламенті до 220 місць з загальною кількістю 354.

БЕРЛІНСЬКІ СОЦІАЛІСТИ ЗА САМОСТІЙНІСТЬ СВОєї ПАРТИЇ

Берлін. В усіх окупованій зонах Берліну відбулося голосування членів соціал-демократичної партії Німеччини в справі об'єднання її з комуністичною партією. Загальний наслідок голосування в усіх секторах Берліну, за винятком російського, є такий: з 33.347 осіб управнених до голосування, голосувало 23.755 або 71,2 відсотка. За негайне злиття обох партій в одну голосувало лише 2937 осіб, проти об'єднання висловилася велика більшість — 19.529 членів соц. демокр. партії. 397 виборчих карток було неважливих.

ЗНОВУ ВІДКИНЕНЕ ПРОПОЗИЦІЮ КОМУНІСТІВ

Лондон. Виконавчий комітет англійської партії праці відхилив нову пропозицію комуністичної партії про включення її до партії праці. Одною з головних причин не прийняття комуністичної пропозиції подано факт, що підпорядкування комуністичної партії Росії виключає віру в лояльність цієї партії.

Справах і тримався далеко від політики. Щойно господарча криза 1929—33 рр. переконала його в кінцевості створення «національного фронту з широкою основою». Він познайомився з Гітлером і прилучився до його руху. Партия імпонувала йому тим, що в її програмі було створення сильної Німеччини. В Організації СС він вбачав ідеалістичну основу створення провідницької верстки. Але пізніше він змінив свій погляд щодо цього.

Коли 4. IV. 1938 р. Ріббентроп став міністром закордонних справ, він запропонував Рітлеру чотири проблеми, щоб їх розв'язати: 1. Причленення Австрії до Німеччини; 2. Звільнення Судетів; 3. Анексія Мемельської області до Райху. 4. Розв'язання проблеми Данцигу та т. зв. коридору. Ріббентроп старався полагодити спір з Польщею дипломатичним способом. Коли ж таки з Польщою виникла відповідь, що було б дуже добре, щоб документ із цією заявою був перекладений з нім. мовою і переданий судові.

Коли 4. IV. 1938 р. Ріббентроп став міністром закордонних справ, він запропонував Рітлеру чотири проблеми, щоб їх розв'язати: 1. Причленення Австрії до Німеччини; 2. Звільнення Судетів; 3. Анексія Мемельської області до Райху. 4. Розв'язання проблеми Данцигу та т. зв. коридору. Ріббентроп старався полагодити спір з Польщею дипломатичним способом. Коли ж таки з Польщою виникла відповідь, що було б дуже добре, щоб документ із цією заявою був перекладений з нім. мовою і переданий судові.

На місце Калініна, що відійшов через поганний стан здоров'я, на голову президії верховної ради обрали Миколу Шевченка, на секретаря — Горкіна. Крім того, обраво відповідно до міністри союзних республік 16 заступників та президії верховної ради та 15 членів президії.

Верховна рада затвердила запропонований від Сталіна склад ради міністрів Советського Союзу. Сам Сталін є головою ради міністрів та міністрем військових справ. Заступником голови ради міністрів призначено Молотова, який одночасно залишається і міністром закордонних справ.

Даліми заступниками голови ради міністрів призначено: Берію, Андреєва, Мікояна, Носеїна, Вознесенського та Кагановича. Крім того, у члені президії вибрано маршала Буценко.

Сталін відповідає на запитання amer. кореспондента

Москва. Московський кореспондент агентства «Асошиєйтед Прес» переслав Сталінові у письмовій формі три запитання про міжнародний стан. Відповідь Сталіна на ці питання оголосило московське радіо.

На перше запитання: «Якого значення Ви надаєте Організації Об'єднаних Народів, які за собу вимагають мир?» Сталін відповів: «Я надаю ООН величезного значення, як важливому інструменту вимагати мир і міжнародної безпеки. Сила цієї міжнародної організації полягає в тому, що вона спирається на принцип рівності народів, а не на принцип панування одного над другим»...

На запитання, що є причиною теперішнього побоювання перед новою війною, Сталін дав таку відповідь: «Я переконаний, що ні нації,

Гітлер з певних джерел довідався про памір Альянтів напали на Рурщину, та порушили нейтралітет Голландії або Бельгії, війна на заході стала неминучою. А нападом на Норвегію тільки випереджено англійців.

Гітлер вважав реальну війну з західними альянтами, з одного боку, та з Росією, з другого. Тому рішив він превенційну війну з Росією.

Ріббентроп твердив, що він все зробив, щоб Сполучені Штати Півн. Америки не втручалися до війни. Пакт трьох не мав агресивних тенденцій, він мав дати можливість для Японії розв'язати проблему Китаю.

По катаклизмі під Сталінградом Ріббентроп пропонував Гітлерові заключити мир з Росією. Гітлер вважав це спершу за дефектизм, а описав вже був склонний до думки про мир, але заявив в Касабланці (про безгладну капітуляцію) переконала його, що тепер існує лише одне: бій до останнього.

Новий СОВЕТСЬКИЙ УРЯД

На пленарному засіданні центрального комітету комуністичної партії затверджено Сталіна генеральним секретарем ЦК ВКП(б).

*

Москва. Як повідомляє агенція Ройтер, заступниками міністра закордонних справ, Молотова, призначено: Андрія Вишнівського, Максима Літвінова, Володимира Деканозова та Олександра Лозовського.

Нове воєнне міністерство підлягає Сталінові. Всіє військове командування віддано для всіх наземних, повітряних і морських сил. Заступниками воєнного міністра призначено: генерал Н. Булганин, Олександер Василевський, що є одночасно і начальником генерального штабу, Григорій Жуков — з затриманням свого посту командувача наземних збройних сил, адмірал Н. Кузнецов — одночасно командувач морських збройних сил, генерал Варшнін — одночасно командувач повітряних сил та генерал Сергій Круглов.

На спеціальному засіданні послів англійської партії праці висловлено 300 голосами проти 6 нове довір'я до закордонної політики Бевіна.

*

До Москви прибув новий амбасадор СПА генерал Сміт.

* Югославський парламент ухвалив запровадити загальну обов'язкову військову службу від 2 до 4 років.

* Австрія одержить від СПА кредит у 10 мільйонів доларів.

* Між Туреччиною і Іраком підписано угоду про приязнь.

* Як повідомляють з Чунгкінгу, китайського журналу і терориста Ю-Лі-Ші засуджено на 13 років в'язниці за дві невдалі спроби виконати атентат на Чанг-Кай-Шеа.

* Полковник Перон одержав під час виборів в Аргентині 250.000 голосів більше як його противник, за якого голосувало 40 відсотків виборців.

* Французьке законодавче зібрання ухвалило націоналізувати електричну і газову промисловість.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

* Соціаліст ван Аккер створив новий бельгійський кабінет, у склад якого ввійшло шість соціалістів, шість лібералів, чотири комуністів і трохи безпартійних.

* Кімон Георгієв створив новий болгарський уряд з членів «вітчизняного фронту», що передбуває під комуністичним впливом. Опозиція в цьому уряді не заступлена.

* У Парижі йде процес проти генерала Вейдана.

* Загальні воєнні втрати Франції оцінюються на 28 мільярдів доларів.

* Найвищий італійський суд позбавив кол. маршала Бадоліо його титулу.

* На підставі дотеперішніх даних під час самоврядних виборів в Італії, праві партії і центр одержали перевагу в 1345 громадах, ліві партії — в 1149.

* В Барселоні (Еспанія) 400 робітників текстильної промисловості проголосило страйк на знак протесту проти недостатнього харчування.

* В Польщі на один квадратний кілометр припадає 30 осіб.

* Советська влада передала Польщі західну частину Штетіні.

* В Трієсті знову дійшло до зудару між словенцями й італійцями. Ранено понад 100 осіб.

* На спеціальному засіданні послів англійської партії праці висловлено 300 голосами проти 6 нове довір'я до закордонної політики Бевіна.

* До Москви прибув новий амбасадор СПА генерал Сміт.

* Югославський парламент ухвалив запровадити загальну обов'язкову військову службу від 2 до 4 років.

* Австрія одержить від СПА кредит у 10 мільйонів доларів.

* Між Туреччиною і Іраком підписано угоду про приязнь.

* Як повідомляють з Чунгкінгу, китайського журналу і терориста Ю-Лі-Ші засуджено на 13 років в'язниці за дві невдалі спроби виконати атентат на Чанг-Кай-Шеа.

* Полковник Перон одержав під час виборів в Аргентині 250.000 голосів більше як його противник, за якого голосувало 40 відсотків виборців.

* Французьке законодавче зібрання ухвалило націоналізувати електричну і газову промисловість.

ЗНЕСЕННЯ ПОЛІЦІЙНИХ ГОДИН

Франкфурт. Як повідомляє американське Військове Управління, від 30 березня на всій американській зоні Німеччини знесено поліційні години.

ВИКРИТО НАЦІСТСЬКИЙ ТАЕМНИЙ РУХ

Франкфурт. Американська військова влада повідомила про викриття таємного націстського руху, що виник серед кол. членів Гітлерюгенду. В зв'язку з цим арештовано в американській зоні Німеччини і Австрії більтисяк осіб, яких підозрюють у приналежності до цього руху. Серед арештованих є Артур Аксман, кол. райхсюгенфюрер, Віллі Гайдеман, кол. обербандіфюрер гітлерюгенду, Густав Меммінгер, гавтбандіфюрер Гітлерюгенду та інші осіби.

Як повідомив генерал Сіберт від уряду Військового Правління, наслідком десятимісячних таємних розшукуваних знищено підвалини цього таємного руху та заарештовано всіх небезпечних осіб. Завдання цього руху в первісні днів його заснування зводиться до організації автівних саботажів. Дійсну ж мету цей рух поставив собі збереження націонал-соціалістичної ідеології в Німеччині.

АРЕШТОВАНО ГЕН. МИХАЙЛОВИЧА

Лондон. З Білгороду повідомляють, що югославське міністерство внутрішніх справ заявиво, що 13 березня арештовано генерала Михайлова.

ПОДІЇ В ШТУТГАРТІ

Штутгарт. В Штутгарті в таборі для вивезених осіб — жінок прийшло до сутінків між виселеними особами і німецькою поліцією, яка прибула туди в супроводі військової поліції для переведення ревізій. Під час зудару, який повставав як протест проти вживання німецької поліції для ревізій в таборах для ДП, німецький службовець поліції застрілив польського громадянина Шмуля Даццигера. Кілька поліцій і вивезених осіб було ранено та знищено чотирьох німецьких поліційних службовців. Ці події досліджують спеціальна американська комісія.

Генерал Мек Нерні заборонив вступ німецької поліції до таборів виселених осіб.

Ю. КОСАЧ

Письменник, критик, дилетант, читач

Нема трагічнішої людської долі, ніж письменницька, менше — мистецька взагалі. Во-коти людина, активна в кожній іншій царині, ще за свого життя, іноді безпосередньо, бачить проектування своєї праці на дійсності, письменникові приступ до дійсності заборонено. Що більше — йому судилось здебільша, життя сновиди, невдахи, об'єкта іронії й явного глумування, парія й «ліншена».

Ось приклади. Як бу в 1820 році пересічного, може й навіть доволі начинаного англійця спитали, хто такий Шеллі, то він не вагаючись відповісти: «Це здається, якийсь безталанний поет із мерзливим світоглядом із більш ніж суміннім характером». Сучасний англійський журнал «Де Квотерли Ревірю» писав, що життя Шеллі — це «низька пиха, холодний егоїзм і не лицарська жорстокість». Один випадковий стрічний, ненависник Шеллі, озлоблений його поезією, вдарив поета в лице, того самого поета, що подарував першому стрічному злідареві власні черевики й прийшов додому босий, того самого Шеллі, що відвідував більші у лондонських шпиталах та лікував їх і потім сам разився небезпечною недугою. Здається, Байрон, який написав на могилі свого друга «Серце, сердце», із своєю широю любовю до нього, був єдиний серед англійського тогодчастого суспільства, яке солідарно, поголовно й послідовно непривідно поета, якого тільки багаторікі після смерти визнано не лише за одного з найбільших поетів Англії, але й за одного з найвизначніших ліриків світу.

Уот Уітмен віддав 1855 року свою книгу лірики «Листи-трави». Нині Уот Уітмена ставлять на парії з Ф. Френом, Г. Лонгфелло, А. Е. По класиком поезії США. Але в перші дні після виходу «Листи-трави» преса США накинулась на поета з баражом лайкою, називаючи його епітетами, з яких «безхарактерний», «йолоп», «абожевільний», «маніак» були ще дуже лагідними. Громадськість поважно розважала над проблемою, чи не посадити Уітмена в дім божевільних. Автім подібну долю мав і сам Байрон, поряд Шекспіра найбільший поет Англії всіх часів. Единбург Ревію з 1808 р., подаючи критику творів Байрона, писала, що «коли б хотіс покликав лорда Байрона на суд за постачання деякої кількості віршів, то дуже можливо, що судя не визнав би змісту цієї книги за поезію». Цей же журнал вважав, що кожний десятий гімназист в Англії пішов країну, піш Байрон. Після цієї рецензії насту-пила мовчанка, що тривала понад 50 років.

Врешті злобна критика — це ще, здається, найневинішої зброя громадськості супроти вітчизняного письменника. Ось незабуті слова Юрія Липи під час однієї прогулянки по Львову: «Чи ви можете вдуматись в ганебність

цього речения: Франка у Львові колись бойкотували? дослівно: Івана Франка»...

Імовірно, що в тридцяті роки мин. ст. найбільший поетом у Петербурзі вважався якийсь Остолопов (помен-омен), а не Пушкін, знані виджені, висміювані, запіковані і затурканий двірською камариллею і літературизуючим сусільством.

Поет живе в майбутньому приблизно на сто років вперед, як це про свій твір «Червоне і чорне» говорив Стендаль, уступаючи місце — дилетантів — синові сучасності.

Дилетант — персонаж скрізний. Він іде через усі епохи й сусільства тріумфатором. Він святкує ювілеї, він збирає овалі, він поживає лаври, витискає безпеременно поета. Дилетант засдає неодмінно як «визначний», «маститий», «корденоносний» на всіх невразливих вузлах літературного життя сучасності. Він громить, він веде, він надає тон, він і тільки він. Характерно, як дилетант ненавидить справжній талант, на відміну від поета, який радіє кожним новим талантам і кожним успіхом свого товариша. Пітомністю дилетанта — це його виключний егоцентризм, він не стерплює ніякої спроби ієархізування цінностей сучасності, бо це «суб'єктивізм!» Майже і всіма любленій та шанованій («наш поет» і т. д.) буде завжди стояти за «об'єктивізмом», себі за ніжку. Він бо — дилетант, прийшов на сійт із натуральним правом бути першим живим після великих умерлих.

Цікаво простежити еквілібрістику критики (зокрема в спільнотах не з настою виробленими нормами літературної критики). Критики, люди взагалі з діякою життєвою мудрістю, сильніють лавірувати поміж Скіллею поетів і Харібдою дилетантів. Якщо це не принципова позиція, як у випадку Шеллі й Байрона, де критикам хоч теші кіль на голові, але ніколи не змусити їх піти проти течії (божжий рецензент здебільша претензійно вважає себе за «голос народу» або — скромніше — «читача» або «більшості»), то тут застосовується діалектичний прийом-відповіді не впрост, а аргумент до неістотного.

Напр., «мова». Ми не хочемо ображати мовознавців, але: В. Гюго ужив у своїх перших творах понад 3000 слів, яких Академія не визнавала французькими. Синтакс Достоєвського особливо неохайн. Рецензуючи вірші одного з передових поетів сучасності, львівська критика метала на нього громи за слова, які десять років пізніше повторили на всі ліри різni протеговані тією ж критикою дилетанти й епігони. Критиці, звичайно, не йдуться про те, «що» говориться — важливіше «як».

(Знаменний вислів з іншої

нагоди, але на цю саму тему, В. Лещіна, який на біднання, що більшевики не дають українською мови, а то б вони (українці) готові були їх візнати, коротко заявив: «Дайте їм трапом»).

Дилетантів звичайно, завжди легше говорити «як», ніж «що». Він живе серед суспільства чуйно й нашошорено, він ловить «ухом», що «в траві шумить», він геніальній віловлювач смаку, моди, настроїв: Він як елегантний лакей уміє гарно «подати». В більш рукачиках, іноді з «громом фанфар», іноді зі скорбною гриноссою Шеро, іноді з тонкою усмішкою діпломата. Чисто, беззгучно, плавко й медодійно. Критик — посередині між літературою й суспільством, пар екселенс, любить принцип «як», рідше «що» — і в цьому трагедії поетів, триумф дилетантів й недуга критиків. Але існує ще Хосьє, великий Ісемова — читача маса.

Поет із його трагедією несучасника своєї сучасності — це Дон Жуан, якому Дон Гонсало (Командор) із драми Тірса де Моліна дає обід: тарілку із скорпіонами й зміями. Проте існує — Дон Жуан — відказує:

Що ж, я ім і їстиму, якщо ти називати мені з усього пекла василіків подаси...

Кatalано з п'еси де-Моліна — хитрий Станарель — Читач, не йдіть із Дон Жуаном із скорпіонів, ні змій, а тим менше василіків. Але він знає, що все ж його химерний панближчий йому, піш суворий командор. Рецензент, ось такий собі Кристобаль Сюарез, на-

певно шанованій протектор дилетантів, обурювався, що «люди, які ледве вміють писати, беруться за писання п'ес, як, напр., один кравець із Толеда, погонич муїв із Севілі та інші іхні простодушні товариші». (До цих «простодушних товаришів» кравець й погонич муїв — драматургів належали м. ін. Лопе де Вета й Бальдерон. Сюарез не знає також, що Бен Джонсон був за професією слугою, а Веллакез невідьмиком). Проте глядач не слухав Сюарезів і навіть взагалі не інтересувався їхнім існуванням на світі, він просто проглядів всі 600 п'ес Кальдерона та пробив йому підлогу у безсмертя. Автім глядача (читача) не інтересує й особистість поета. Тє, що недавно, після виставлення «Отелла», після в якомусі містечку США домагались автора — Шекспіра, не знаючи того, що цей добродій умер уже 300 років тому, має свое глибоке символічне значення. Анонім читача (глядача) дорівнює анонімові автора. Живим і названим залишається тільки твір. Це закопаний скарб, залішений поетом, що до його трагедії немає діла нікому, хіба крім нього самого. Це скарб земничого Сезаму, а ключ до цього має лише Вічність. Вартівничий усього, що крізь піл років і столітті, крізь суету рецензітів і дилетантів, крізь осуд блазня і гул юрби просяється гарним і добрим.

ЧИТАННЯ П'ЕСІ

У спортивній дімівці «Чорногори» в укр. та борі в Августбурзі, письменница Коваленко прочитала свою нову п'есу «Ксантила» (про Сократову дружину). Відбулася жива дискусія, але він знає, що все ж його химерний панближчий йому, піш суворий командор. Рецензент, ось такий собі Кристобаль Сюарез, на-

Грабунок музейних цінностей УАН

Регенсбурзька газета «Міттельбайєріше Цайтунг» з дня 12. 3. 1946 р., номер 20, вмістила пікаву статтю п. з, «Документи ганьби», в якій подано короткий огляд документів, оголошених від прокурорів на нюрнберзькому процесі. Цих документів є вже понад 2100 штук. Із цієї великої маси названа газета поєдеякі витяги. Між ними є один і про по-требування музейних цінностей Української Академії Наук.

Цей витяг публікуємо в перекладі на українську мову: «Указ фюрера з 1. 3. 1942 р. говорить: «Діловий штаб Розенберга має право перевірити всі бібліотеки, архіви, льожі та всіякі інші ідеологічні і культурні установи, щоб віднайти там відповідні матеріали, які треба конфіскувати на користь ідеологічних завдань націонал-соціалістичної партії».

Що пішло під цей «ідеологічний матеріал нацистської партії», пояснює звідомлення СС-

Оберштурмфюрера др. Фрерстера з 10. 11. 1942 р.: «Багате житво мали ми в бібліотеці Української Академії Наук, де сконфісковано найбільші цінності в перських і китайських пергаментах, російські та українські хроніки, передрукри російських письменників та рідкі твори російських мистецтв, зокрема з київських музеїв вивезено до Берліну твори російських музейів, а саме образи та портрети».

Твердження др. Фрерстера, що вивезено твори російських письменників і мистецтв не відповідає правді, бо в УАН зберігено першу чергу скарби української культури і вони якраз стали жертвою нацистського грабунку.

Чи їх повернути колись на Україну, чи не пропали вони безповоротно під час бомбардування Берліну та вуличних боїв перед остаточним зайняттям його советськими війська-ми?

Ось сумні питання, які непокоють нас усіх.

Бридка, з неокреслено сухим та бездушним виразом очей. Вона використовує авслендерів з матеріального боку: карток мі на руки не дістаемо, все дістає «вона» і передає на кухню стільки, скільки вважає за потрібне. До того вже цілком неошандо обкрадає наших дітей: дітям відає лише половину того, що нам, після п'яр хліба на тиждень, 2½ декаграмів товщини, половина порівня обиду тощо.

Скаржитися не було кому. А коли хтось підносив голос, на другий день діставав виклик Терпіли.

В цеху шалені гуркіт машин. Перші дні ходили ми, як глухі, наче в вухах вода, потім привичалися. Далеко тяжчим є те, що пільї робочий день мусимо стояти на ногах біля вар-стілок, присісти ні на хвилинку не можна, бо зраз підскочить майстер.

Наша фабрика продукує мішки, рядна, білу дерев'яну вовну.

Сусіда по машині, мадярка — чорна, елегантна дівчина, дивиться на нас зневажливо. Німкі робітниці — добреї, завжди порадять, допоможуть.

Зате все начальство — майстри, інженери, директор... о... о...

Директор відверто виявляє ненависть до нас. Пригадую характеристичні епізоди: один з наших, вже поживого віку інженер, заявив, що у нього астма, що він західється в кімнаті, де є 50 людей. На це директор з цинічним сміхом сказав: «Варто було в вас повісіти, тоді мали б досить повітря».

Одна з матерів попросила, щоб він (дир.)

дозволив її спати з дітьми не на поверховому ліжку. Він, замість відповіді, рвучко схопився за телефонну слухавку, щоб... цю жінку погано забрали до Штрафгау, пекельного дурхангслагтеру.

Класичне «Швайні» і «Швайнерай» так і сипалося нам у вічі.

Заступник директора — головний інженер, завжди о пів восьмої з'являється в цеху. Ходить відмінно обличчя, затиснені уста, типівий «іберменш». На нас дивиться приблизно так, як в звірінці люди, дивляться на пеци-кавів тварин.

Пам'ятаю такий випадок: одного з наших забрали на окопні роботи десь за 100 км. на мадарський кордон. Жінка його з дитиною залишилася. Малий Богдан прийшов на світ на німецькі землі десь у жовтні. У грудні він захвортав на запалення легенів. Пішли до інженера (він був водночас і секретарем партії і очолював окопні роботи), щоб він дозволив чоловікові приїхати до родини. Інженер страшно обурився: як наємнілися жалюгідні унтерміні потурбували його світлість відома. Подруге, він заявив, що жодній рабці немає в тому, щоб викликати чоловіка з окопної праці, бо тепер є 14-те, а 30-го він взагалі має повернутися, отже мусить почекати зі своєю дітьми та прихідами.

Малий недисциплінований Богдан того не забгнув і пішов наїжки спати до негостинної німецької землі, так і не дочекавшися до 30-го. Ми попроціали з ним: лежав, як велика лялька, у рожевих калпіках і з чимінко складеними восковими рученятами.

РІК ТОМУ

«Прокидається з таким несмаком до життя» — говорила одна моя знайома тієї пори. Так, бо ж прокидається уночі і зі страхом чекаєши на вставання. Кара-тара, кара-тара...

Цей звук походить від ударів коцюбю по залишній донці. «Кара-тара» наша п'ятьєрка Фрів Шеваб, або, як ми її звемо, — Швабка.

Шів п'ятій, треба вставати: праця на фабриці починається о п'остій, а до фабрики далеко.

Взимку ця пора ще чорнісінка ніч. В наївній кінці 50 людей, з яких 14 дітей — від одного місяця до 13 років; вночі брачкує повітря і створюється какофонія звуків від точеньського пів-нія малої Ксенічки до мінного альта вже старшої Ані, від коклюшного кампаніала до старшої Сянки до трагічного стогнання та ехання старого кравця.

Сон точеньський, наче павутиння від тісно-ти, задухи, неспоконі... блещиць.

Вони в Австрії якісні надзвичайні, племінні і страшенно агресивні.

Ах, як хочеться спати, коли жаратає коцюбка!

От хтось зітхне, хтось найрішучіший зіска-кує з поверхового ліжка, засвічє електрику: починається новий день, такий безрадісний та смішний на чужині.

Спідаемо. Чорна кава майже стопроцентово зима, бо варять її ввечері і до 5-ої ранку вона добре прохолоне.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ПАНАСА ФЕДЕНКА

15 березня б. р. відбувся в Регенсбурзі в українській оселі, літературний вечір письменника Панаса Феденка. П. Феденко відомий широкому українському громадянству, як автор великих історичних повістей «Гомонія Україна» та «Гетьманів Кум», що вийшли у Празі.

Автор прочитав уривки з своїх нових, ще неопублікованих творів, а саме з повісті «Гетьман Петро Коновалович-Сагайдачний», з другого тому великої трилогії «Гомонія Україна» і з роману «Сага роду Шкарбанів».

Численна публіка з інтересом прослухала уривки, в яких автор відтворив картини з часів гетьмана Сагайдачного (смерть гетьмана) та Богдана Хмельницького (облога Львова). В романі «Сага роду Шкарбанів» малоється українське суспільство на Великій Україні на початку ХХ ст.

Голова Спілки укр. журналістів і письменників з Регенсбурзі, проф. В. Приходько, характеризуючи письменника, зазначив, що він є представником тієї української інтелігентності, на долю якої припало брати безпосередню участі в національно-державному будівництві України в незабутніх 1917-20 роках,

З'ЇЗД ПРАЦІВНИКІВ ДИТАЧОЮ ЛІТЕРАТУРИ

В дніях 26 і 27 березня ц. р. відбувся в Карльсфельді з'їзд працівників дитячої літератури — письменників, літ. критиків, образовторичних мистецько-графіків і педагогів.

З'їзд цей, до речі перший цього року в історії нашого літературно-мистецького і взагалі культурного життя приніс ряд рішень, що започаткують, треба сподіватися, новий зворт у питаннях, за яких з нашою дитячою та її занальною літературою.

Ряд цінних, до того в великий частині зовсім у нас нових тематикою і думками доповідей, незвичайно жива і цікава дискусія — це великий вклад у про діяльність літературно-мистецької проблематики, що з'являється з дитячою літературою та її питаннями української педагогіки взагалі, на еміграції зокрема.

З'їзд ухвалив ряд постанов, зокрема про створення ОПДА — Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Леоніда Глібова, в якому стала членами низка наших визначних працівників у цій діяльності, головно письменників і графіків. М. і. поетесним членом обрано письменницю Катрін Трінезічеву, довголітню редакторку відомого дит. журналу «Дзвіночок», що виходить від 1890 р. до світової війни у Львові.

З'їзд цей перший під знаком боротьби за високу, спиржну літературно-мистецьку і при тому педагогічну вартість дитячої літератури. В цьому ж напрямку виникли інші свої резолюції, в яких м. і. постанові про пекучу справу дитячих журналів і книжок під сучасну пору.

Щоранку пригадую це, коли проходить коло варстатів інженер. Прийде ще на тебе чорна година, — думаю. — «Ой, прийде!»

Смерть час-від-часу навідується до млина. Е в нас так звана «кранкенціммер», де мають лежати хворі. Там стоять два ліжка, але жодної медичної допомоги дістати не можна.

Заводський лікар визнав одну польку, що прийшла до нього — хвора на серце, за сміянець і наказав їй від завтра стати до праці. Вона повернулася від нього і пішла до кранкенціммер. А вранці знайшли її мертвовою. Мабуть, вона сповзла з ліжка, видно хотіла іти, просити помочі, але ніхто не почув. Коло неї кров, що пішла її горлом, напіврозкриті трагічні очі докориля комусь.

Як забігали швабка і фюрерка від такої не-приємної насподівачки, замкнули кранкенціммер, не хотіли нікого туди пускати. Але свої дісталася, принесли квіти, спіли її, безталанний, вінок.

Робочий день тягнеться, тягнеться — голодний, довгий, односнітний. Німки смачно заїдають булочки і аблукя. Наші торбички порожні. Трапляється, що десь коло 2-ої години починають тривожно близмати лямочки: раз-два-три — алярм. Все кидаеться вrostic? Срібні американські літаки сотнями летять на Віден. Бункерів ми не маємо, тому відікаємо просто до лісу і там сидимо в ямах.

— Мамцю, істи хочу, — благає донечка, — дай шматочек хліба... Свариться з нею; «Ти вже з'їла те, що я тобі дала. — «Ну ще, такий маленький, — і показує половину своєго пальчика.

— Мамцю, істи хочу, — благає донечка, — дай шматочек хліба... Свариться з нею;

«Ти вже з'їла те, що я тобі дала. — «Ну ще,

такий маленький, — і показує половину своєго пальчика.

Концерт УНРРА

Громадянство оселі ДІ в Регенсбурзі 30 й 31 березня мало привієнну нагоду побувати на концертах, що відбулися в міському театрі та в гімнастичній залі оселі. Виступи мистецьких груп різних народностей були змаганнями, під час яких слухачі могли порівнювати творчі досягнення національних хорів, співаків і музикантів.

Латишський хор під орудою Е. Мазура показав красу своєї народної пісні, виконавши кілька її зразків.

Значно змінів кількісно та якісно білоруський хор під кермою п. Равинського. З успіхом виступила п. Чемерисова, яка співала сільські пісні своєї країни.

Поляки виступили з квартетом, що виконав в'язанку народних пісень, до якої потрапила й наша відома пісня «Верховинно, світути наш», а росіяні презентували відомий п'яніст Й. Арбатський, який грав попурі з народ. пісні, Т. Руденко та Б. Евтушенко, що мали сольові виступи, виконавши «російські пісні».

Найкраще враження справили проте, хори українського під проводом проф. М. Іваненка та литовського під орудою Бр. Будруна.

Український хор — потужна мистецька си-

ла. Це вже справжній і гідний репрезентант нашої музики, нашого вокального мистецтва, що може претендувати на виступи в міських осередках, де вибагливий слухач ставить винік мистецьких змагань.

Виконанням «Над річкою бережком» та «Мак» Леонтовича, «На вулиці скрипка грає» Кошиця, «На городі верба рясна» й «Час до дому час» Лисенка хор може спровадіти письменника.

І. Черняхівська гарно проспівала «Соловей-ка» Зарембі та «Ой, казала мені маті» під акомп. Л. Драгоманової.

Виступи хору й солістки п. Черняхівської справили на українських і чужих слухачів глибоке враження.

Литовський хор доситьнагу вершив досконалості в трактуванні своєї пісні. Його зосереджені голоси дають силу звуку в форте, всі переходи настільки витончені, що можна справді дивуватися, як цей аматорський хор спромігся таку техніку виконання розвинутити.

Як цілість, концерт далеко не рівний, бо не рівні сили брали в ньому участь. На тій всіх виступів українська й литовська частини були на рівні мистецьких змагань.

Дм. Сіяч.

Пласт - Шевченкові

Узбіччя гори над Дунаєм, вкритої лісом, десь кількісметрів від Регенсбурзом було 24 березня свідком небувалого ще тут свята. Сюди з регенсбурзької оселі чужинці прибули українські пластуни і пластунки, щоб перебрати посвяченій вранці цього ж дня в церкві прапор пластового конса в Регенсбурзі, складти пластову присягу та відзначити столітній роковині написання «Заповіту» Тараса Шевченка. Крім чисельно зібраного українського громадянства, на після свята прибули також гости — українські пластуни з Штрабанту, а з регенсбурзької оселі — білоруські, литовські, латиські й російські пластуни й пластунки.

Свято почалося піднесенням українського прапору при співі національного гіму. Одночасно запалено ватру, вогонь якої не вглас до тіні свята. Після промови сеньйора пласту відбулася присята пластунів та урочисте вручення копії його прапору. З привітаннями і побажаннями для українських пластунів виступили представники міжнародного пласту і латинії, далі білоруський пластун, представник української обласної команди пласту та голова українського Обласного Представництва. На кожне привітання пластуни відповідали могутнім трикратним «Сильно, Красно, Обережно, Бистро».

Після офіційної частини наступило відзначення столітніх роковин «Заповіту». Далеко

на Схід поплив з усім української молоді й старших спів цього безсмертного і незабутнього твору Шевченка. Далі, після короткого, але змістового слова про «Заповіт» наступила різноманітна програма: співи, декламація, сольості, танці. Кожна з них точкою програми була виконана добре. Особливо гарно співали пластуни під акомпанемент гітар. Було видно, що упорядники свята підготували його стяжно. Слід також відзначити конферанс, що вів звітами дотепами розважав чисельну публіку. Навіть дощка, що накралав, не вплинула на настрій зібраних.

Вже темніло, коли присутні на святі залишили гай. Хто-шкіти, хто автором поверталися до оселі. Пластунське свято безперечно належить до найбільш вдалих українських імпрез у Регенсбурзі.

Д.

Семиріччя незабутніх днів

У КАРЛЬСФЕЛЬДІ

Славні дні березня 1939 року, дні проголошення незалежності Карпатської України сповнюють радість і гордість серця кожного українця. Щороку урочисто відзначає наш народ цю знаменну історичну дату і шанує пам'ять тих, що загинули в першій боротьбі за воля і честь вітчизни.

Урочисто святували семиріччя самостійності Карпатської України в таборі Карльсфельд. 16 березня відбувся реферат д-ра Куніцера на тему: «Карпатська Україна на шляху до своєї державності». В рефераті ясніше зображені історичний розяйток Карпатської України та її боротьба за воля.

17 березня о 8-ї годині відправлено урочисту Службу Божу, в панахиді в обох церквах — православній і греко-католицький. Панахида відбулася у великий залі біля декоративного могильного горба з березовим хрестом та стрілецькою шапкою — на честь полеглих у військових змаганнях. Багато вінків від панахиди, пласту, різних організацій. Світлі пам'яті героїв, що поклали голови свої за воля рідного краю присвятив свою промову о проф. Тарновському.

О третій годині почалася урочиста академія. Велика зала переповнена вищер. На сцені, над великим портретом президента Карпатської України о. Волошина, звисає жовто-блакитний прапор, а з обох боків — тризуб.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР Ю. БУРЯКІВЦЯ

Молодий поет Юрій Буряківцев 1 квітня виступив перед слухачами в Регенсбурзі й прочитав низку своїх віршів сам і кілька його віршів прочитали пані А. Нещадименко Світл., Мельниківна та п. С. — ко.

Ю. Буряківцев має уже кілька публічних виступів і літературний кола до певної міри ознайомлені з його творчістю. Ця творчість має безперечні ознаки талановитості. Вірш поета свіжі, досить оригінальні. Основна тематика поета — трагедія Рідного Краю і туга за ним, але поруч ней автор порушує й інші проблеми, ставлячи перед собою юніці мистецькі завдання.

За працю по організації вечора належиться подяка п. інж. Н. Синявській.

ШЕВЧЕНКО І ТЕАТР

Український літературознавець Гліб Лінчевський 30 березня виступив у Регенсбурзі з рефератом на тему «Шевченко і театр».

У рефераті висвітлив естетичні погляди Шевченка, його прагнення до реалізму, любов Шевченка до театру, його захоплення опера-віми, драматичними, балетними виставами, дружба поета з визначними, акторами того часу — Мих. Щепкіним, трагіком-мурином Айра Ольдржем. Це все ілюстровано записами з Шевченкового щоденника, витягами з його листів до друзів та привітами з спогадів сучасників поета.

Говорити про Шевченка як драматурга лише на матеріалі його творів, написаних спеціально для театру значило б, на думку прелегента, насилити більшість творів Шевченка.

Крім ранніх п'єс, що не дійшли до нас і уривків з драмами «Микита Гайдай» Шевченко написав відомий драматичний твір «Назар Стодоля». Цей твір, а також різні інспірації Шевченкових поем та драм на матеріалі творів поета — «Неволиник», «Маті наймічка», «Катерина», «Гайдамаки» багато разів ішли і йдуть на сценах українських театрів.

Присутні на рефераті вислухали його з великою зацікавленістю та дияли прелегентові за його справді цікавий реферат.

Прелегент виступав вже з своїм рефератом у Інгольштадті. Мюнхені та Августбурзі, де також мав визначений успіх.

З'ЇЗД ІНЖЕНЕРІВ І ТЕХНІКІВ В АВГСБУРЗІ

В суботу і неділю 16—17. 3. 46 р. в Августбурзі відбувся Обласний З'їзд Спілок Інженерів і Техніків Швабії, скликаний з ініціативи гурту активних співпрацівників української техніки і промисловості на еміграції.

З'їзд розглядав справи структурно-організаційні, науково-технічні, професійно-технічні, видавничі і взаємодопоміжові. З'їзд заслухав доповіді Комісії та затвердив резолюції.

ЗБОРЫ ПИСЬМЕННИКІВ

Недавно в Августбурзі відбулися збори членів Спілки Письменників і Журналістів. Збори застулили звіт правління спілки. Обрано нове правління Спілки: проф. В. Чапленко (голова), П. Олексенко, О. Несім, І. Коровицький та А. Орел.

Академію відкриває вступним словом др. Л. Желтвай, який згадав незабутні події. З декламаціями поезій виступили І. Фізер, М. Калиніч, М. Кукуроза. Серед речівників віршів з найкращими виконаннями співаків — «Слава, слава, отамане!» і «Заповіт» та інші, переткани декламацією.

В АВГСБУРЗІ

З великою урочистістю відбулася в Августбурзі 15 березня академія, присвячена сюжетам роковинам проголошення самостійності Карпатської України. У театрі УНРРА табору «Зомбі-Казарне» зібралися не лише мешканці табору, а й багато гостей з чиста.

На сцені — велика світляна мапа етнографічних українських земель. Малесеньку частину їх на самому південному заході займає Карпатська Україна.

Про незабутні березневі дні 1939 року оповідають у своїх доповідях учасники карпатських змагань. Розпад чехословацької держави, проголошення самостійності Карпатської України, історичні ухвали українського сойму, різні епізоди закарпатської епопеї як живі встають перед автодорією. Коли один з доповідачів починає читати список полеглих у боях за незалежність Карпатської України, всі присутні встають і уважно вслухуються в кожній дорозі ім'я тих, що віддали життя, боронячи свою батьківщину. Героїчна боротьба закарпатців не увінчалася успіхом, але своїм героїзмом, мужністю і відвагою вони запалили весь український народ, збудили його прагнення до волі, показали приклад, покликали до нових національно-визвольних змагань — такий винновок з усіх доповідей. Співом національного тимпу закінчилася академія.

РІЗНІ ВІСТІ

ПІДВІЩЕННЯ ЦІН ПОДОРОЖНІ ЗАЛІЗНИЦЕЮ

Франкфурт. На розпорядження Адміністративної Контрольної Ради від 1 квітня усі ціни на подорожні квитки залізницю в американській зоні підвищено на сто відс. Ціни на тижневі квитки підвищено на 50 відс.

ЗМЕНШЕННЯ ПРИДИЛУ ХАРЧІВ

Штутгарт. Від 1 квітня зменшено при-
дил харчів в американській зоні з огляду на
недостачу харчів у всьому світі, з 1550 на
1275 кальорій денно.

ПОШТОВИЙ ЗВ'ЯЗОК З ЗАКОРДОНОМ

Берлін. Адміністративна Рада ухва-
тила відновити від 1 квітня поштовий зв'язок
з Німеччиною з закордоном, за винятком Іспанії
та Італії. Дозволено висилати звичайні
поштові картки і звичайні листи вагою до 20
грамів. Не вільно висилати картки з краєви-
дами. Поштовий зв'язок обмежений тимчасово
до особистих та родинних справ. Листи в тор-
говельних справах ще не дозволені. Всі по-
слихи підлягають цензури. На конверти не віль-
но робити ніяких дописок, крім адрес відсланя-
ча та одержувача; послихи на «пост рестант»
не дозволені. Число поштової скриньки можна
подавати як адресу, але в цьому випадку має
бути подане прізвище власника поштової
скриньки. Листи й поштові картки з закордону
можуть бути писані якоюбудь мовою. Листи
й поштові картки з Німеччини мусить бути

писані лише в мовах: німецькій, російській,
англійській або французькій. Поштова оплата
за послихи з Німеччини закордон встановлена
така: за лист — 75 пф. за поштову картку
— 45 пф.

КОНКУРС МИСТЕЦЬКИХ ТВОРІВ

Спілка Українських Образотворчих Мистців
у Мюнхені — Карльсфельд уряджує

Конкурсову Образотворчу Виставу,
яка відбудеться в половині червня 1946 р. На
цій виставі будуть нагороджені найкращі композиційні твори з усіх діяльності образотворчо-
го мистецтва (малювання, різьба, графіка).
Твори можуть бути довільні в тематиці, формі
та техніці виконання.

1-ша нагорода 3.000 РМ.

2-га нагорода 2.000 РМ.

3-та нагорода 1.000 РМ.

Нагороджений твор лішиється власністю
автора. Про нагороду вирішить мистецьке жю-
рі, до складу якого ввійдуть визначні мистці
і мистецтвознавці.

Речинець надсилає працю — 1-ше червня
п. Р. Всіх українських мистців проситься взя-
ти участь в виставі.

Праці, які не будуть відповідати умовам
конкурсу, цебто не матимуть композиційного
характеру будуть також виставлені; будуть,
однаке, виключені з під оцінки жюрі.

Управа Спілки.

ВПІС СТУДЕНТІВ ДО УТГІ

Український Технічно-Господарський Інститут (УТГІ) в Регенсбурзі приймає впіси студ-
ентів аудиторій високошкільних студій на
літні сесії акад. року 1945-46 на відділах: Агрономічно-лісовому — семестр I (спл.
агр.-ліс.), II (спл. агр.-ліс.), IV (спл. агр.-
ліс.), V агр., VI ліс., VIII агр. (в Мюнхені).
Ветеринарно-зоотехнічному (в Мюнхені) — I та
II сес.; Хеміко-технологічному — I та II сес.;
Будівельному — I та II сес.; на Економічному
факультеті — I та II сес.

Впіси відбуватимуться для Агрономічно-Лісового
факультету щодня між 10—12 год. в аудиторіях
УТГІ в Регенсбурзі Альштр. 2, для Інженерного — там же, для Економічного —
Бадштр. 54, крім того в Делегатурах УТГІ та
через пошту Регенсбург, Гангоферзідлонг,
Кляєв. ф. Папештр. 2.

Початок навчання на всіх факультетах 29
квітня 1946 р.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дирекція Ветеринарного Зоотехнікума УТГІ,
Мюнхен-Карльсфельд — табор повідомляє, що:

1. В днів від 6—18 квітня 1946 р. від-
будуться іспити з предметів I-го семестру.
Особи, що хотіли б скласти іспити як екстерні
нехай подадуть заяви до дирекції найпізніше
до дня 4. квітня 1946 р.

2. Дирекція приймає слухачів на новий
перший семестр, який має розпочатися для 2.
травня 1946 р. Слухачами першого семестру
Ветеринарного Зоотехнікума можуть бути ті,

дня 30 січня 1946 р. о 4-й годині 30
хвилин після тяжкої хвороби пом'яр на
57 році життя відомий український про-
фесор сільсько-господарських наук

МІХАЙЛО ГАРАЖА

Тіло його поховано 1 лютого 1946 р. на
німецькому цвинтарі в м. Герсфельд.
Вічна йому пам'ять.

У глибокому смутку висловлюємо своє
найглибше співчуття дружині і доньці
покійного.

Українська громадськість, друзі,
знайомі і студенти.

що мають закінчених 6 класів тімназії або ін-
шу школу, що дорівнює цій освітній класифі-
кації (напр., 7 класів десятилітка).

Карльсфельд, 26. III. 1946.

Дирекція.

Permitted by authority of Military Government,
November 1945

Редакту Колегія. — Відає Спілка «Україн-
ське Мистецтво», кооперація з обм. порукою
в Регенсбурзі. — Адреса Редакції і Адміністра-
ції: Regensburg, Ganghoferstrasse 1.

Block X, Wohnung 217.
Satz und Druck: Mittelbayerische Zeitung,
Regensburg, Kumpfmüller Straße 11

Гладкова Петра, Віктора та Миколу

— сестра Гладкова Клавдія. Регенсбург, Гангоферзідлонг, бльок 10/217, адм. «Слово».

Дочину і зятя Недельницьких Катерину і Володимира — Еременка Ірину, Мюнхен, СС-казарне, бл. Б. Ш/23. (1—1)

Лазаревича Тараса — мама Лазаревич Степанія. Регенсбург, Ріхард Вагнерштр. 8. (1—3)

Сина Володимира нар. 1926 р. в селі Настасів, Тернопільського повіту — Колодій Михайло, Укр. табір. Інгольштадт. (1—2)

Сина Зекунова Івана — батьки, Гольштадт № 231, Бец. Бамберг. (1—1)

Степаненко Олександра та Валентину — вуйко Олесь та Оксана П.—ко. Прошу сповістити адресу на редакцію «Слово», Регенсбург. (1—1)

Братів П'яницького Миколу — П'яницького Зиновія, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 4/98. (1—1)

Ігнатенко Нечипура — П'яницький Зиновій, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 4/98. (1—1)

Племінника — Мотря Пискарьова, Регенсбург, адм. «Слово». (1—2)

Ігоря Мартинюка — др. Іван Мартинюк, адм. «Слово». (1—1)

Ігоря Лопатинського — мати. Хто б звав або чув про нього, просимо ласкати подати звістку: Лопатинська, табір Карльсфельд/Мюнхен, барак 8/24. (1—1)

Братів — Михайло Крупський, Штрабінг, Ігнерштр. 19. (1—1)

Сидоренка Василя — брат. Укр. лаз-
тер 1, Альтдорф, Ландсгут. (1—1)

Братів Константина Радченка (остан-
ній час перебував в концлагеру Саксенгаузен коло Ораненбургу) — Ганна Радченко, Регенсбург, ам Ельбергштр. 11/1. (1—2)

Безмолітвена — Гришина — мати Безмолітвена Клавдія, Регенсбург, Ельбергштр. 11/1. (1—2)

Костю і його друзів: Юрка та Влодка — батьки, Мюнхен 13, Гільтенштр. 69, Моровський бай Гіммельрайх. (1—1)

Івана та Ігоря Бурику — Руденко Іван, Паска, Інніштр. 32. (1—1)

Рідних і знайомих — Іван Наконеч-
ний, Любешка — Лаaber, б. Регенсбург, (Гартемюле). (1—2)

РОЗШУКИ:

Ільяшенка Івана Степановича, 75 р.,
мешкав у Каліші — онук Шкура Михайло, адм. «Слово». (1—2)

Вознюка Олександра — Раевський Іван, Траунштайн, Хайфорет, барак № 9, к. 11, Обербаєрн. (1—1)

Сина Олексія та доньки Ганни Лисенка — батько Харитон Лисенко, Карльсфельд/Мюнхен, лаг. 8/27. (1—1)

Храпала Гліба Володимировича, нар. 1913 на Катеринославщині (останній раз перебував в Берліні) — мати і сестра, Шторндорф, кр. Альфельд, Обергессен. (1—1)

Антона Фоліса — батько Володимир Фоліс, Ландсгут, Нідермаєрштр. 8. (1—2)

Степана Василя — брат Теодор Хай, Мюнхен-Карльсфельд, табір УНРРА 10/20. (1—2)

Рідних та знайомих — Олена Метельська, укр. табір. (1—2)

Корчинську Марію з Романівки, п. Теребовля — Дмитро Барабаш, укр. табір УНРРА, Мюнхен-Аллах 3/28. (1—3)

Семена Довгана — мати Ольга Довгань, Бамберг, Вейсенбургерштр. 38/III. (1—1)

Рідних та знайомих — Петро Мигаюк, Карльсфельд. (1—2)

Знайомих: Косієв Стефанію, Яремко Марію, Вороновську Нараску, Сало Михайла — Андрухів Ганна, Візбаден, ДП Камі, Шпрітайнштр., літогейскій табір. (1—1)

Дмитришина Івана, нар. 1915 р. в Станіславові — Дмитришина Марія, Ашаффенбург, табір «Лагард». (1—2)

Палута Євгена, нар. 1925 р. в Дрогобичі — Палута Віра, Ашаффенбург, табір «Лагард». (1—2)

Ольгу-Оксану Демчишин — батько Олександр, адм. «Слово». (1—1)

Сина Івана Якимовича Комісаренка, Кубанської обл., станиця Попутна — Дарія Омелянівна Окинчак, Ландсгут, Регінгсгейт. (1—1)

Племінника Олександра Шеповського — Дарія Окинчак, Ландсгут, Регінгсгейт. (1—1)

Михайлівна Любомира — Степанішин Володимир, Кауфбойрен, «Стахус», кім. 4. (1—1)

Грицина Василя, нар. 1921, з Гайвінх, п. Дрогобич — Грицина Микола, Геренберг, кр. Беблінген, укр. табір 610. (1—1)

Сина Івана Ярослава. Всіх зна-
ючих, що знають про його долю, прошу слати відомості на адресу: М. Черник, б/Пель, п. Мірскен № 20, б/Ландсгут. (1—2)

Крохамлюка Любомира — Степанішин Володимир, Кауфбойрен, «Стахус», кім. 4. (1—1)

Інж. Волошина Ярослава. Всіх зна-
ючих, що знають про його долю, прошу слати відомості на адресу: М. Черник, б/Пель, п. Мірскен № 20, б/Ландсгут. (1—2)

Братів Петра й Романа Шкільника — сестра Розагія Фелькім, Регенсбург. (1—2)

Сина Ярослава Сточанського, остан-
ній був в Штаде б. Гамбурга — Сточанський Іван, Мюнхен-Карльс-

фельд 6, кімн. 28. (1—2)

Родичів та знайомих з Кам'янки'Ма-
лой, п. Коломия — Остафійчук Михайло, укр. табір, Інгольштадт. (1—1)

Сидельник Галину і його родину — Клімченко Григорій, Еберсберг б/Мюнхен, Форстхаусенхубертус. (1—1)

Павла Морозова — батько Іван Морозов і мати, Августбург, Зомmekaserne, 3/81. (1—1)

Сидорчук Галину і дочку Шурута — Кривуна Семена Грицька, Товстого Василя і Кашу Грицька розшукає Оксома Захар Регенсбург, Гангоферзідлонг блок 3/81. (1—1)

Своїх братів з Бремена — Ганна Чаговець, адм. «Слово». (1—2)

Сестру Балайчук Софію, останньою Зуль П. Тюргін — Лили Гонората, Альберт, Кайзерзарн, бл. Е, кімн. 2. (1—1)

Доньку Ангелину Івах. Хто знає, про-
шу ласкаво позіломити матір — Івах А., Мюнхен, Валлінгштрассе 38/III. (1—2)

Біляєву Евдокію з 5 дітьми — Біляєв Федір, Мюнхен, Функерказарне 7. (1—2)

Дружину Новаківну Варвару — Дружка Михайло Іванович, Августбург, Зомmekaserne. (1—1)

Зіменка Івана, Щербуну Степана, Га-
кова Семена, Кононенка Олексу — Л. Зайдів, Розенгайм, Інніштр. 43 табір А. (1—2)

Філя Михайла, Івана — Філь Іван. Інгольштадт, укр. табір. (1—3)

Земського Дмитра з родиною та Го-
чара Івана з донькою Нагою Олек-
сандра — Вовків Петро, Л. укр. табір, Інгольштадт. (1—2)

Мужа Цісіка Богдана, народж. 4/III 1908 р. — Цісік Ярослава, Новий Ульм, Рейнгардтказарне, табір УНРРА, бл. «С», кімн. 8. (1—3)

Хто зієв би про долю Омеляна Ступ-
ка, відоме Чехія, родом Гвіздець, Коломия, просим ласкаво позіломи-
ти батьків: Іван Ступка, Мюнхен, Фрайман СС-казарне, В 3/16. (1—2)

Гаженка Трохима — Діаконоза Олександра, Залізбург, Лексен-
фельд 4, Укр. Комітет. (1—1)

Дочку Чувакову Олександру — батько Чуваков Андрій, Паска, Розен-
нав, УНРРА, лагер. (1—2)

Знайомих з Ожанії і Дубровиці, про-
шу згадати на адресу: Ніцон Андрій, Унтер Донауленде 2. (1—1)

Братів і батька — Марія Дроздовська, Унтер Донауленде 2. (1—1)

Сина Івана, Гаповер, лагер Цебельй — Лучанік Никифор, укр. табір, Швайціфурт. (1—2)

Генку і Славку! моя адреса: Новосад Іван, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 9/181. (1—1)

Михайла Марченка — Іван Марчен-
ко, Платтлінг, лагер полонених.

СПІЛКА «УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО»,
кооператива з обмеженою порукою в Регенсбурзі.

Досі видано або виходить друком:

Періодичні видання:

1. Український тижневик «Слово»	0,50 за число
з доплатами	1,00 за число
(Передплата не приймається, лише в роздрібному пролажі)	
2. «Школярик», посібник для народних шкіл для 2-ої класи ч. 1, 2, 3 . . .	0,50 за число (випродане)
3. «Школяр», посібник для народних шкіл для 3—4-ої класи ч. 1, 2, 3 . . .	0,80 за число (випродане)

Серія «Українська класика»:

1. Т. Шевченко. Кобзар (вибрані твори) 128 стор.	5,00 РМ
(випродане)	
2. С. Руданський. Співомовки (вибрані твори) 64 стор.	3,75 РМ
3. Леся Українка. Поезії (вибрані твори) 112 стор.	5,00 РМ
4. Л. Глібів. Байки (вибрані твори) 80 стор.	4,00 РМ

Листівки:

1. Митрополит Андрій Шептицький	0,40 (випродане)
2. Т. Шевченко	0,60
3. Л. Українка	0,60

Різні видання:

1. Стінний календар на 1946 рік . . .	1,00
2. Кішеньковий календар на 1946 р.	1,50
3. Спортивний довідник на 1946—1947 р.	(друкується)
4. Пластунський календарець на 1946 р.	2,00
5. Флірт — українська товариська гра	5,75

Ці всі видання можна набувати через колпортерів або в крамницях українських таборів чи осель.

Друзів та знайомих, Коловия, с. Бляхівр — Терпелюк Петро, Пляттлінг, лагер полонених.

Максимчука Дмитра та Грінюка Івана, п. Товмач, с. Локітика — Рештник Михайло, Пляттлінг, лагер полонених.

Швагра Трофімука Василя, Любомиль, с. Кучинська — Кучка Іван, Пляттлінг, лагер полонених.

Батька Колинича Франца і сестер Ольгу і Іванку — Колинич Володимир, Пляттлінг, лагер полонених.

Друзів та знайомих з Сокальщини — Петрович Василь, Пляттлінг, лагер полонених.

Родичів: Менюка Трохима, Гребінського Бориса — Новаківський Дмитро, Пляттлінг, лагер полонених.

Новосад Юлію (Махінген), пост Марштал, Віртенберг — Кусій Степан, Пляттлінг, лагер полонених.

Рідних та знайомих — Пітух Михайло, Гангоферзілінг, 10 бл., 215 кімн., Регенсбург. (1—2)

Фельдорф Миколу — Фельдорф Лідія, Ландсгут, Подесельштадт, 10, Нідербаярн. (1—2)

Рідних та знайомих — Євген Татарин, Штравбінг ДІ 5. (1—1)

Олексу Савран — Козляр Григорій, Ландсгут, Ніколайштадт. (1—1)

Степанію Савран — Козляр Григорій, Ландсгут, Ніколайштадт. (1—1)

Чоловіка Володимира та сина Богдана Кучабського — дружина й мати Ольга Кучабська, Новий Ульм, табір УНРРА. (1—2)

Тулупова Володимира — Сергієнко Тулупа Евген, Галендорф, табір № 25. (1—1)

Рідних та знайомих, братів: Козиря Якиму і Савку, Сисака Михайла, Ілька та Вонсяк Параску — Козира Ілько, укр. табір, Старий Ульм, бл. С, кім. 53. (1—1)

Лапонова Мікиту — сестра, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. 3/23. (1—3)

Брата Яворського Мирослава (останньо був в Любек) та сестру Михайліну Садівську (була в Людвігсгафен) — Володимир Вацікевич, Шраммельгольф, пошта Даєрлінг бай Регенсбург. (1—2)

Ольгу Климюк з Підгайць, біля Дубна — швагер Мялковський Григорій, Ноймаркт, УНРРА, Team 56. (1—3)

Синів: Годованця Мікиту, нар. 1929 та Левка, нар. 1931 — батько Годованець Данило. Прощу, хто знає про них, повідомити: Інгольштадт, укр. табір «Б». (1—2)

Дружину Цвіткову Параску — Цвітков Афанасій, Мюнхен 68/Карльсфельд, таб., бар. 1, кім. 11. (1—2)

Еріховець Ганну з дітьми з Білорусі, с. Петровичі — чоловік Еріховець Григор, Мюнхен, Фрайман ДІ Центр, СС-казерне, бл. Б—ІІІ, мішк. 33. (1—1)

Хазанівського Антона — дружина Казанівська Марія, Регенсбург, Гангоферзілінг, бл. 2/37. (1—2)

Рідних і знайомих — Зозула Василь, табір Шварценфельд, Шльос № 17, кр. Швандорф. (1—2)

Сина Науменко Миколу, нар. 1925 р. — батьки Науменко Зінько, Есенбах, Тремердорф. (1—4)

Брата Дмитра Гарбара з дружиною і дітьми — Антонина Гарбар, Паслав, Укр. Черв. Хрест. (1—2)

Хто знає що про долю Анатолія Душину, останньо заходився в Ноентаген 1, Фрайлінграт 25 (коло Берліна) — шукав сестра Ірен Душину, зголосивши до адм. «Слово». (1—2)

Дружину Седлецьку Гелену з чотирма дітьми — муж Седлецький Михайло, Паслав, Лінденталь. (1—1)

Двох дочок: Кульбака Віра, народж. 1922, Ганна 1924 — Кульбака Ігор, Розенгейм, таб. «А», Іннштр. 410/101.

Рідних та знайомих — Гречаний Микола, Регенсбург, Гангоферзілінг, бл. 4/101. (1—2)

Сестру Іванову Ніну, нар. 1930 р. — батьки, Іванів Григорій, Паслав, Фраунг, Гетайнде Фюрстенек, Лоіцендорф. (1—2)

Проф. Кондишину Євгену, останньо перебував Кремс, Австрія — батько Кондишин Семен і сестра Марія, Мюнхен, Фрайман, Функ Казерн 17/115. (1—2)

Знайомих з села Коропець, п. Золочів — Володимир Гуменок, Унтер Донауенден 2, Паслав. (1—2)

Горового Сашка 1928 р. — Валюх Олексій, Інгольштадт. (1—2)

Тітаренко Петра, юнака 18 р., останньо в місті Егері — мати Тітаренко Марія, Регенсбург, Гангоферзілінг, бл. I, мішк. 299. (1—1)

Говеру Настю та Говеру Івана — Говера Федір, Ландсгут, Ніколайштадт. (1—1)

Батька Блашків Микола — син Олег сандр, адм. «Слово». (1—5)

Анну Добрянську із Старого Самбора — мати Евфросіна Добрянська, табір Волькерінг/б/Регенсбурга. (1—2)

Жінку Ольгу Козак з дому Дубик з одною дитиною зі Стрия, останньо перебували на Судетах, Комотав — Богда Козак, Мюнхен — Карльсфельд, укр. табір УНРРА. (1—2)

Сергія і Ларису Безрідних, останньо Югославія — син Сергій Безрідний, пошти, мішк. 17/115, табір УНРРА. (1—2)

Братів і знайомих — Громак Осип Роттенбах через Шпотав. (1—4)

Хто знає про долю Малахова Віктора (останнє місце перебування Східнія Пруссія) — ласкаво, прошу сповісти на адресу: Мюнхен, Дахауер штр. № 9. Укр. Черв. Хрест, Ольга Лещенко. (1—4)

Знайомих — Федус Іван, Шварценфельд, Шльос, табір, кімн. 17. (1—2)

Брата Сеня Літінського, Семена Станічака, Петра Баратяка, Петра Зволянка, Костя Андрухова — Літінський Іван, Фромберг, б/Швандорфа, Зіллюнг 20. (1—3)

Протопопова Юрія — родина, Регенсбург, Зіллюнг, фон Ріхтен Гоффен № 28. (1—1)

Романенку Марку — Бойко Федота, Фюссен, табір УНРРА 3/55. (1—3)

Моругна Константина — мати Моругні Варвара, Фюссен, табір УНРРА 6/68 а. (1—5)

Дружину Цвіткову Параску — Цвітков Афанасій, Мюнхен 68/Карльсфельд, таб., бар. 1, кім. 11. (1—2)

Знайомих з Болеховщини — Розалія Кіт, Швайнфурт, Гінденбургказерне. (1—2)

Знайомих з Болехова і з Тисова — Хромишн Іван, Швайнфурт, Гінденбургказерне, бл. 5, кім. 109. (1—2)

Панкевича Любомира-Юрія, Петра і Евгена — Панкевичі, Мюнхен, Дахауерштр. 9/II. (1—2)

Знайомих — Володимир Коренч, Зельберг, пост Вайблайзен юбер Траутвіштадт (Верхня Баварія). (1—1)

Горбаня Миколу — Горбань Андрій, Мюнхен, Гільдебольдштадт. 29/I. (1—5)

Сина Іваніщенка Василя Михайловича, нар. 1925, був у Лепен Кімєнав — батьки: Михайло і Ганна, брати: Петро, Микола та сестра Марія, Мангтай, Байзер, Вільгельмказерне УНРРА. (1—4)

Синів: Зиновія і Тадея Писарєва — мати Юлія Писарєва, Паслав, Укр. Комітет, Гайкендорф бай Кіль. (1—2)

Сина Тарана Володимира, 22 р. — батько Павло Таран, Фельден, а. Фільс, кр. Фельбібург, таб. УНРРА 9/188. (1—3)

Односельчан та знайомих з с. Тур'є п. Радехів — Степан Демчук, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, табір, бл. «А» 5/10. (1—3)

Доньку Елеонору Івченко, нар. 1927 р., останньо була в таборі Рітніц — Померанія — Івченко Юрко, Авгсбург, Укр. Комітет. (1—5)

Матір Файну Полянову та сестру Нєніль Іо, ДІ. Камп 1227, Ноєнштадт УНРРА III, Нєнль Вітольд. (1—5)

Степанію Рогатинську — Ярослав Рогатинський, адм. «Слово». (1—4)

Ярослава і Любомира Лесанюків та Іванну Чаплинську — Дмитро Присяжник, Регенсбург, Зіллюнг, бл. 6/149. (1—1)

Пешукую свого сина Богдана Подоляка нар. 1. 1. 1926. Хто знає би що про його долю, прошу дати знати на адресу Степан Подоляк, Байройт, Прінц Леопольд, Касерн XIV/40, укр. табір. (1—3)

Козака Романа, Свіриду Степана, Любомира і Евгена. Хто знає би що про їх долю зволить, ласкаво, повідомити на адресу: Момотюк Івана, Регенсбург, адм. «Слово». (1—3)

Батька Рудова Михайла та брата Івана — Рудов Борис, Регенсбург, Кеніг-Візєр Вег 8. (1—1)

Сина Гибу Костю. Хто що знає про нього, прошу сповісти: Гиба Петро, Авгсбург, Ліменштадт 30. (1—2)

Сергія і Ларису Безрідних, останньо Югославія — син Сергій Безрідний, пошти, мішк. 17/115, табір УНРРА. (1—2)

Братів і знайомих — Громак Осип Роттенбах через Шпотав. (1—4)

Хто знає би про долю моого мужа Івана на Куларського, прошу повідомити: Теодора Куларська, Штравбінг, Казерненштадт, 3, укр. табір УНРРА. (1—1)

Лубошко Марію з Вінерніштадта — Лубошко Леонід, Гаїтнг, бай Мюнхен, Лазарет 2002. (1—3)

Карпенко Миколу з Брюка — батько Карпенко Михайло, Гаїтнг, бай Мюнхен, Лазарет 2002. (1—3)

Олеся Бориса — батько Олеся Бориса, Розенгаймштадт, 4/79. (1—1)

Братів: Петра Паназідра Петровича, Трохима Гавзу — Галушка Марія Петровна, Регенсбург, Гангоферзілінг, бл. 10/292, Брентаноштадт. (1—1)

Дочки Марію та Зятя Петра Турчині з Кішевич, останньо на Словаччині — Лопадчак Олекса, Авгсбург, Зомеказерне 4/79. (1—1)

Братів — Олесь Березецький, Укр. Комітет, Фільсбібург. (1—3)

Сина Івана Кірченка, нар. 1916 р. — його дружину Марію Кірченко, із Нідерланів із Німеччини — Кірченко Івану, Нідерланів, Нідерланів, Бамберг, укр. табір № 6, Вайсенбургштадт. (1—2)

Мужа Ігоря Лимара та дітей Евгена, Олександра і Бориса — Лимарова Неонія, Бамберг, Баварія, укр. табір № 4, Улянспірштадт. (1—2)

Рідних та знайомих: Кравченкових Павла, Івана, Григорія, Василя та Володко Івана. Хто знає про їх долю, прошу повідомити на адресу: Кравченко Михайло, Камп 25, Корюген, пост Гайкендорф бай Кіль. (1—2)

Дочек: Вовк Ліду, нар. 1922, та Маркусю, нар. 1926 р. — батько, Гемайнштадлер, Корюген, пост Гайкендорф бля Кіль. (1—2)

Ігора Правдюка — мати. Вістку подати: Стефанія Дзялів, Мюнхен, Карльсфельд 19/15. (1—1)

Рідних і знайомих — Мурський Лев та Мурська Софія, Регенсбург, Гангоферзілінг, бл. 9/188. (1—3)